

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

תיק 1056923/4, 1056923/2

ב"ה

בבית הדין הרבני האזורי טבריה

לפני כבוד הדיינים:

הרב חיים בזק – אב"ד, הרב שלמה שושן, הרב ינון בוארון

התובע: שאול שלם ת"ז 0293368
98

נגד

הנתבעת: שירלי אדלרסברג ת"ז 0285748
38 (ע"י ב"כ עו"ד יוסף מנדלסון)

הנדון: החזקת ילדים – הסדרי שהות, מזונות

פרוטוקול

מיום כ"ה בתשרי התשע"ט (04/10/2018)

הצדדים הופיעו בפני ביה"ד, התובע שאול שלם, הנתבעת שירלי אדלרסברג וב"כ עו"ד יוסף מנדלסון ועו"ד עירית רייך.

ביה"ד: הדיון נקבע למעלה משנה, אין לנו עדכון על המצב.

ב"כ האשה: זה אותו מצב, התובע לא פגש את הילדה לא משלם מזונות. היום שיצאנו מהדיון והיום זה אותו מצב. הוא לא משת

ביה"ד: מה אתה מבקש?

ב"כ האשה: לסגור את התיק, הוא מסרב לעבור אבחון, זה חסר ערך. אנחנו לא רוצים מזונות ולא הסדרי ראייה.

ביה"ד: שההסכם הזמני ימשיך?

ב"כ האשה: כן.

הבעל: פניתי לפני שלוש שנים אחרי שגרשתי לא נתנה לי לראות את הילדה.

ביה"ד: מאז שהייתם פה פעם קודמת הם אומרים שלא שיתפת פעולה עם לשכת הרווחה.

הבעל: פניתי לרווחה וביקשתי שהפגישות יהיו באמצע הדרך כפי שהובטח לי, והם נסוגו מזה. האשה לא משתפת פעולה.

ביה"ד: בת כמה הילדה היום?

הבעל: 4.5.

ביה"ד: למה לא פנית לביה"ד מאז הדיון?

הבעל: אני רוצה שביה"ד ייתן מענה לבעיות המהותיות בתיק, לגבי המרחק, העייפות הכרונית, עם אמא שלא משתפת פעולה. עם לשכת הרווחה. בלי פתרון למרחק הילדה תגדל בלי אבא.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"כ האשה: בכל ארבעת התסקירים כתוב שהוא לא משתף פעולה עם הרווחה, לא מגיע. האיש טוען שהוא לא עובד לעניין המזונות.

הבעל: הבאתי מיילים שלי ללשכת הרווחה אני מבקש להציג אותם לביה"ד, יש לי גם העתק לצד השני. מי ב"כ האשה: מכיון שאני לא יכול להתייחס לחבילה שהוגשה לי באמצע הדיון. לצורך הדיון נגיד שיש בעיה עם הרווחה. האב לא פנה שנה ושלושה חודשים לביה"ד וזעק את זעקתו. ביה"ד לא באמת יחליט איזו שהיא החלטה אחרי שהילדה לא ראתה את האב שנה ושלושה חודשים. רוצה שאיש שיגיש לרווחה, שיעבור את האבחון, לקבל תסקיר מהרווחה בחוקוק. יש מידע שיש בעיה עם הילדים בחוקוק. הבעל: יש הרבה סיפורים.

ב"כ האשה: אם האיש יחליט שהוא רוצה להמשיך את התיקים, נבקש תסקיר מעודכן, נבקש לפנות ללשכת רווחה חוקוק, לדעת למה אסור לו להתקרב לילדי היישוב, למה שהוא קיבל את הילדה הוא הפשיט אותה והסתובב איתה ערומה. הוא לא הגיע לאבחון שנקבע לו. ביה"ד לא יקבע החלטות על סמך מה שאני אומר ולא על סמך מה שהוא אומר. העובדה היא ששנה ושלושה חודשים הוא לא פנה לא לביה"ד ולא לרווחה. אם הוא מסכים התיק ייסגר, אם לא נבקש תסקיר משלים.

ביה"ד: פנית לרווחה לנסות לחדש את הקשר?

האשה: כן, יש פה מייל לבדוק מה קורה עם הקשר שלו עם הילדה.

ביה"ד: לקדם את הקשר איתו?

האשה: כן, מההתחלה עשיתי הכל כדי שהוא יפגש עם הילדה, הוא לא עמד בהסדרים.

ביה"ד: כל זה עד לדיון הקודם?

האשה: כן.

ב"כ האשה: יש תסקירים שמעידים בעד עצמם.

הבעל: האמא אמרה שהילדה לא רוצה לראות אותי ולקחה אותה לטיפול. ביקשתי את פרטי המטפלת והיא לא העבירה לי. היא לא תסכים לגישור.

ביה"ד: הם אמרו שתי אפשרות, לפנות לרווחה או לסגור את התיק.

הבעל: צריך פתרון אמיתי.

ביה"ד: הפתרון זה להזמין תסקיר נוסף.

הבעל: לא אמרתי שאני לא מוכן לשתף פעולה.

ביה"ד: אתה מוכן שנפנה ללשכת רווחה שיצרו קשר איתך.

הבעל: אם המפגשים יהיו באמצע הדרך.

ביה"ד: לא אם, האם אתה מוכן לעבור אבחון כמו שהרווחה הציעה.

הבעל: כן, אני סובל מעייפות כרונית. לראות את הילדה פעם בשבועיים לכמה שעות זה לא יוצר קשר. אני ביקשתי לינה. והאמא אמרה שלינה רק אחרי גיל 10.

ביה"ד: אז אתה אמרת או עכשיו אל אף פעם.

הבעל: אחרי שהגשתי בקשה ללינה, היא הגישה תלונת שווא וצו הרחקה. היא ביטלה את הצו הרחקה והגענו להסכם שהגענו אליו. זה לא הסכם טוב. יש פה אמא שלא רואה את טובת הילדה.

ב"כ האשה: כבודכם שואלים אותו לגבי השנה ושלושה חודשים והוא עונה מה היה לפני שנתיים. כל מה שהוא מספר שהאמא ביטלה זה לא נכון. שנה ושלושה חודשים את לא רואה את הילדה שלך, אתה לא פונה לביה"ד. על זה שיתן תשובה לא על מה שהיה לפני שלוש שנים.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ביה"ד: האם יש התנגדות מצד שניכם שאמא שלו תגיע ונשמע אותה מחוץ לפרוטוקול.

הבעל: לא אין בעיה.

בי"כ האשה: אני אזכיר לכבודכם את הדיון הראשון, האשה בקשר מעולה עם האמא של הבעל. אני שוחחתי עם האמא והיא בקשה ממני לא לבוא. מבחנתי היא עדת המפתח פה. כדי שיישאר לאמא קשר עם הילדה היא בקשה לא להגיע.

האשה: בינו לבין אמא ואבא שלו יש משפטים.

ביה"ד: נרד מזה.

הבעל: אני מבקש לפתור את העניין. אין לי כלים לפתור את זה.

ביה"ד: הציעו לך ברווחה לגשת לאבחון ולא הגבת.

הבעל: אני לא מתנגד לאבחון אבל אני מבקש שגם האמא תעבור אבחון.

ביה"ד: יש הרבה שלבים. יש להם דרישה שתעבור אבחון.

הבעל: אני מוכן להכל כדי להיות אבא, לא כדי להיות בייביסיטר פעם בשבועיים, אני מוכן בשלבים. שביה"ד יבין שהילדה צריכה אבא ולא בייביסיטר.

ביה"ד: זה ברור שהילדה צריכה אבא. הם מבקשים לבדוק מס' בדיקות. אתה מוכן לשתף פעולה?

הבעל: כן.

ביה"ד: תפנה לרווחה שבוע הבא שאתה מסכים לאבחון, זה תהליך שמתחיל.

הבעל: אני לא מקבל את זה. יש בעיה עם האמא, עם המרחק, עם העייפות הכרונית, עם הסבתא.

ביה"ד: אתה צריך שתלך פעולה עם התהליך, שלב א' זה ללכת לאבחון. יכול להיות שזה יהיה בסוף כמו שאתה אומר. אבל צריך להתחיל עם התהליך. קודם צריך לעבור אבחון.

הבעל: אני אשמח לעשות אבחון אבל שגם האמא תעשה את אותו אבחון.

ביה"ד: אם אתה אומר ככה אז צריך לסגור את התיק. אם אתה רוצה שזה יתקדם אל תתנה תנאים.

הבעל: אני לא מתנה תנאים.

ביה"ד: אתה כן מתנה תנאים.

הבעל: אם כבודו היה קורה מה היא עשתה, שהיא ביטלה שעות, ביטלה שבתות. אם נתתי שוקולד ובאיזה שעה.

ביה"ד: אתה רוצה לשלם לפסיכולוג פרטי שינסה לפתור את הבעיה יש את ד"ר דניאל גוטליב. יש פסיכולוג מומחה אתה תצטרך לשלם את ההוצאות ותעשה מה שהוא אומר. אפשר לעשות את זה ישירות דרכו. אם אין לך אמון ברווחה ואתה רוצה לעשות את זה באופן פרטי זה גם אפשרי.

הבעל: אני לא פוסל את זה. אבל אני מבקש שביה"ד יעבור ויראה שהרווחה בהרצליה לא ראתה את טובת הילדה.

ביה"ד: אתם מסכימים לזה?

בי"כ האשה: אני לא יכול לקחת את ד"ר גוטליב כי יש לי קשרים איתו. אני מוכן שהוא ייקח מכון פרטי ויישא בהוצאות זה בערך של 15,000-20,000 ₪. אם זה מוכן שאין לנו ניגוד אינטרסים איתו.

הבעל: מלבד שאני גבר ואני גרוש, אין לאמא יתרון עליו. האמא יצרה את המרחק היא עברה לגור במרכז. אני מבקש לראות את הבעיה האמיתית.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"כ האשה: האיש עמד בדיון הראשון ואמר שהוא לא רוצה ילדים. הוא הביא את הילדה תחת הסכם. לא יכול להיות שהאיש יעמוד פה ויתנה לביה"ד תנאים. הוא לא פנה שנה ושלושה חודשים, לא פנה לרווחה. אני לא מוכן לשתף פעולה עם אדם שבא בהאשמות. היא עובדת, הוא לא עובד, יש לו 8 דירות שהוא משכיר. אני לא מנהל איתו מ"מ.

הבעל: היא לא מסכנה והיא לא נטושה. היא אמא שתלטנית ביריונית. שמאלצת אותי להילחם לקשר עם הילדה. אני מבקש לעשות הפסקה שביה"ד יעבור על הכתבים הגשתי לו מול הרווחה.

ב"כ האשה: לכנות את האשה שמגדלת את הילדה לבד ביריונית זו חוצפה. אני מבקש שאם ביה"ד יחליט שיש צורך בתסקיר, אבקש לציין נקודות לתסקיר.

ביה"ד: תגיש את זה בכתב.

ב"כ האשה: אני מבקש שיורשה לי להגיש את הבקשה לתסקיר תוך 7 ימים מה נרצה לגבי התסקיר.

ביה"ד: קודם נחליט אם נבקש תסקיר.

הבעל: לגבי המטפלת שהאמא לקחה את הילדה, היא הייתה צריכה להעביר לי את הפרטים של המטפלת של הילדה ולא עשתה את זה.

ביה"ד: היא הייתה צריכה להודיע לעו"ד דפית חורי.

הבעל: אני לא מיוצג.

ביה"ד: לקחת את הילדה לטיפול?

האשה: לקחתי לכמה מפגשים.

ביה"ד: מי הייתה המטפלת?

האשה: שושי ענבל.

ביה"ד: קיבלת תשובה.

הבעל: האמא טענה הילדה לא רוצה לראות את האבא, ששאלתי אותה למה והיא אל ידעה מה לענות. זה מראה על ניכור חורי.

ב"כ האשה: הוא רוצה שיגיש בקשה לביה"ד. איך ניכור אם שנה ושלושה חודשים הוא לא בא לראות את הילדה.

הבעל: למה אי אפשר למצוא פתרון לעייפות הכרונית.

ביה"ד: לא ביה"ד מוצא פתרון, לשכת הרווחה מוצאת פתרון. אתה טוען שלא טיפלו בך כמו שצריך. נענין בחומר ונחליט.

הדיון הסתיים.

נחתם דיגיטלית ע"י עדי יהודה בתאריך 13:50 04/10/2018